

تاریخ صلیب

قسمت اول

بسیاری از مسیحیان کنجکاو هستند که درباره تاریخ صلیب آگاهی کسب کنند. زبان شناسان معتقدند که ریشه واژه "صلیب" احتمالاً منشاء فنیقی دارد. فنیقی ها در سرزمینی که امروزه "لبنان" نام دارد، زندگی می کردند.

تحقیقات باستان شناسی نشان داده که مجازات صلیب در میان آشوری ها، بابلی ها و حتی ایرانی ها و سپس یونانیان متداول بود. طبق گزارش های تاریخی، اسکندر در سال ۳۳۲ قبل از میلاد، پس از تصرف بندر صور در لبنان که متعلق به فنیقی ها بود، دستور داد که دو هزار تن از مدافعان شهر را مصلوب کنند.

اما محققان نمی دانند که تمدن های مذکور، مجازات صلیب را چگونه به اجرا درمی آوردند. شاید مجرم را به درخت یا صخره ای با طناب می بستند تا همان جا به علت گرسنگی و تشنگی بمیرد. یکی از گزارش ها مربوط به ۵۵۰ قبل از میلاد است که فرمان داده شد: "سر متهم به اعدام را در گونی کنید و به درخت آویزان کنید." محققان نمی دانند که این حکم، آیا نوعی دار زدن بوده یا مصلوب کردن. صلیب در یونانی ستون یا تیرک معنی می دهد و در زبان رومیان "درخت نحس"، که به خوبی به منشاء آن دلالت دارد.

با این توصیف، در دوران باستان، یونانیان درختان را مقدس قلمداد می کردند، زیرا می پنداشتند که روح خدایان مانند "زئوس" در درختان ساکن هستند! بنابراین، مجرمان به درختان بسته می شدند تا بعد از مرگ مقدس محسوب شوند.

محققان حدس می زنند که اعدام به روش صلیب، به تدریج شکل گرفت. در ابتدا تیرکی را بر شانه محکوم قرار داده و دست های او را به تیرک می بستند تا از خود مقاومت نشان ندهد. اما بعدها، به جای بستن دست، میخ در دست ها فرو می کردند. میخکوب کردن دست ها به نظر جلاد بستگی داشت که میخ ها به کف دست یا مچ دست کوبیده شود.

در اسکلت هایی که در اطراف اورشلیم کشف گردید، محققان مشاهده کردند که دست ها و پاهای میخکوب شده، بریده شده بودند. یوحنا به این نکته اشاره کرده بود: "سربازان آمدند و ساق پاهای آن دو نفر را که با عیسی اعدام شده بودند، شکستند. ولی وقتی به عیسی رسیدند، دیدند مرده است. پس ساق های او را شکستند" (یوحنا فصل ۱۹ آیات ۳۲ - ۳۳). در عهد عتیق پیشگویی شد که ساق پاهای مسیح شکسته نخواهد شد (مزمور ۳۴ آیه ۲۰).

هدف سربازان رومی ها از شکستن پاها آن بود که به مرگ محکوم سرعت ببخشند. وقتی کسی را به صلیب می آویختند، در اثر خفگی جان می داد. محکوم می کوشید با فشار پاهایش، خود را به بالا بکشد تا بتواند تفس کند. وقتی پاهایش را می شکستند، خیلی زود خفه می شد. گزارش یوحنا با گزارش ها و شواهد تاریخی کاملاً هماهنگی دارد.

این مطلب ادامه دارد.

منبع: مقاله مهران پورپشنگ